

LA GRALLA

AVISOS Y SUSCRIPCIONS

RINCON 121

Entre Treinta y Tres é Ituzaingó

SETMANARI CATALÁ Y LITERARI

SUSCRICIÓN ADELANTADA

Ciutat	ps. 0.50
Campanya	„ 0.60
Exterior	„ 0.70

LA GRALLA

MONTEVIDEO, FEBRER 27 DE 1887.

Supliquém als nostres agents y subscriptors de fora y de la Capital, que al notar lo mes petit retard ó falta en l'envio del periodich, ho posin en concixement d'aquesta administració.

Aixís mateix devém dir que 'ls subscriptors que 's trobin en descubert procurarán posarhi al corrent de la subscripció si volen llegir LA GRALLA.

¡AVANS QUE TOT, LA PATRIA!

Sabém que l'article "Profética" publicat en nostre darrer nombre, ha sigut comentat, criticat y defensat per propis y estranys, cosa que nosaltres no habiam somniat, puix no podiam pensar que uns senzills apuntes, perque ni d'article mereix lo nom, haguessen mogut la maror qu'han aixecat.

Las novas telegráficas y periódicas que 'ns arriban d'Espanya nos posan en lo cas d'aferranos mes y mes en lo que diguerem en "Profética".

Lo govern de Madrit y ab ell tots los olivarenchs, se preparan á sostenir una "neutralitat armada," dat cas que 's declari la guerra que tothom veu ve-

nir. ¿Perqué neutralitat armada? Fhá dos dias qu' Alemanyia 'ns insultá volgient robarnos las Carolinas, sent encara calents los cossos de l'emperador Guillellem y del rey Anfós, per las abressadas que donaren en Berlin, d'ahont surti lo rey de 'ls Olivarenchs fet tot un coronel d'hulans, traidoría qu' encengué l'indignació en tot bon cor espanyol, y avuy se parla de neutralitat armada? ¿Que pensa lo govern de Madrit? ¿No veu per ventura que una neutralitat armada es una amenassa á Fransa, nostra vehina y mes que vehina, nostra germana? Lo partit progresista, apóstol de l'unitat ibérica, precursora de l'unitat llatina, no veu la nova invassió de la gent del Nort, qu' es, com si diguessim, l'esclavitud del Sur á la oligarquía de Bismark? ¿No veu aixó lo partit progressista, ó es que vol sacrificar á una rassa, pera tenir l'orgull de "suicidarse" defensant l'imperi d'una monarquía rovellada, ab l'ajuda de l'influencia estrangera que demá l'hi demanará, en pago de sos servicis un trós del invencible territori espanyol?

¿Tan escrupulós, y tant anti-patriótic es lo govern de Madrit, que nega á las regions sos naturals drets, baix pretext d'unitat nacional, y demá donará á qualsevol estrany que l'ajudi,

un tros de terra nacional en pago d' haber salvat la monarquia?

Totas las regencias han portat la desgracia sobre Espanya, ¿y pensan los progressistas que la Regencia d' una dona, que no pot estimar á Espanya, porque no n' es filla, que obeheix á influencias d' Alemanya porque hi té sa familia é hi troba apoyo pera conservar lo "trono" que li deixá, mitj corcat, son marit pera que sos fills s' hi sentessen, pensan los progressistas, repetim, qu' aquesta regencia salvará á Espanya? No ho creguin. Espanya ja ha probat á la dinastia austriaca, lo noble poble castellá perdé sos drets, baix son govern.

Medina y Villalar son las hassanyas d' aquesta familia, com las eclipsadas, mes no perdudas llibertats de Catalunya son las hassanyas dels Borbons.

Nosaltres sabém que si la Regencia d' Espanya, se veyá devant d' una forta revolució, que posés en perill sa estabilitat, vindría l' intervenció estrangera pera sostenirla, l' historia ho demostra, com demostra també, que després d' una intervenció estrangera vé la cayguda de la dinastia que l' ha demanada. ¿Perqué, donchs, la neutralitat armada? ¿Perqué no una aliansa clara que posi en clar l' actitut del Govern y l' actitut del poble?

¿Perqué cauría la dinastia? Encara millor, porque cayent Govern y dinastia salvabam la Pátria sent conseqüents ab nostra rassa.

J. BAITX Y BALIL.

L' EXPOSICIO UNIVERSAL DE BARCELONA

L' Exposició Universal de Barcelona cada dia reb adhesions de los principals centres Científichs é Industrials del mon puig cada dia tothom veu mes y reconeix la grandiositat y trascendencia de aytal certámen.

Las autoritats de Barcelona per sa part posan tot son bon zel porque la capital del Principat rebí á los visitants á ella, tan dignament com correspon á una població rica y trevalladora que sempre ha portat ab orgull y honra lo bon nom que sos antecesors li confiaren.

Sabém que lo embaixador d' Espanya en Roma, Sr. Compte de Rascón, ha citat en lo palau de l' Embaixada á tots los artistas Espanyols que se troban en aquella ciutat y los vá excitar ab un brillant discurs á que concorreguessin á l' Exposició Universal de Barcelona. En son discurs compará á Barcelona ab l' antiga Atenas, entre molts altres alts conceptes que tingué per nostra aymada Catalunya.

Sabém també que dels 115 artistas espanyols que actualment se trovan en Roma, mes de la meytat concurrirán ab sas obras al primer certámen Universal d' Espanya. Entr' ells figuran escultors y pintors tan notables com Serra, Galofre, Fabrés y Pradilla

Sabem també que á Paris s' ha organitzat un gran "Comité Francés d' iniciativa pera l' Exposició de Barcelona", l' qual trevalla ab inussitat calor pera que Fransa estiga dignament representada, del qual son president y vice-presidents respectivament, los Srs. Gustavo Sandoz y Selpel y Hottot y Leys, y secretaris los Srs. Franz-Caze, A. Goelzer, Biáis y Vignerón. Lo diumenje vinent donarém mes noticias respecte á eix "Comité"

Mentres tan rebin nostre modest, però entussiasta aplauso tots los que s' afanyan per trevallar per l' Exposició Universal de Barcelona.

F. M. Y P.

LO JOVE DE BALL D' ANY

Al amic Marián Cadenet

Que 's bonich en nostra terra
 veure 'l jove de ball d' any...
 per ell no hi ha may tristesa
 tot es gresca ab los companys.
 Ab un puro de mitj ral
 y 'l barret fins al clatell,
 tots los carrers son poch amples
 per poguerhi passar ell;
 sempre parlant de xicotas,
 saraus, ó alguna fontada
 treballa, riu y es felís
 esperant caps de senmana
 tan prompte es d' en Xiribia
 com de lo partit d' en Valls,
 y en cap embalat fa falta
 dels que fa 'l Rós ó en Vinyals,
 las orquestas que li agradan
 son los *Pateandas*, *Xiquets*,
 los *Escalas*, los *Musins*
 ó bé la dels *Andreuetts*.
 Un mes antes de dá 'l ball
 ja 'l sastre li fa 'l vestit,
 presentant sempre en la festa
 un tipo lo mes lluit.
 Arribat que n' es lo dia,
 nostre héroe surt al carrer
 y ahont dirigeix sos passos
 es á casa 'l perruquer;
 quant aquest ja la *toilette*
 ha deixat lo que 's diu llest,
 com un llamp va cap á casa,
 á posarse de..... jaqué,
 lo *carret* á la butxaca,
 nou trajo y ben enguantat
 fí sa triomfal entrada
 á dintre del embalat
 ab una sola mirada
 ja ha vist las noyas del ball
 y no sab si triar la rossa,
 blanca, ó la de color blau
 si á la tarde 'l *vals de socios*
 ab la Pepa ha de ballá;
 no cal pas dir que 'l del vespre
 ab la Carne 'l voltará,
 en aquesta n' hi diu quatre,

á l' altra, ni conta cinch
 y á totas las té contentas...
 quedantse ell lo mes tranquil
 ¿que te compromís pel *xotis*?
 ¿ballarém lo rigodon?
 ¿sent? quin vals d' Straus mes *curre*
 ¡Vaja! anemhi Encarnacion?
 y aixis ab una ó be un altra
 fent broma d' aquí y d' allá
 passa tan bonica festa
 dexantlo com á encantat
 . . . . .
 . . . . .
 Y jo aqui deixo la pluma
 que ja no puch continuar,
 lo cor me bat d' alegría
 y 'm posaria á ballar.

D. MARTÍ TORRES.

IES POLITICH ESPANYOLI

Las incomprendibles EVOLUCIONS de l' orador mes popular de Espanya, de lo senyor Castelar, fan que, avuy pera avuy, no vejem en las planas de *El Siglo* d' aquesta ciutat, una correspondencia en que 'ns dongue compte de las polémicas entauladas en Espanya, respecte á las justas aspiracions de las regions que no volen mes soportar l' unitarisme olivarench de 'ls parásits de la Cort. Mes ja qu' En Castelar, capiscol del partit unitarista republicá y benévol per demés ab lo partit qu' ara xucla á l' Espanya, avuy no aventura opinió al respecte, nosaltres dirém lo qu' ell pensaba quant era mes opositor á 'ls governs centralisadors, á l' arrel de la revolució de Setembre.

Parlan de l' ideya federal, deya lo diputat Constituyent en son discurs del 7 de Juny: Jo l' he defensada com l' ideya mes propia de govern en ma cátedra estudiant las duas grans corrents qu' hi há en Espanya, la corrent de nostra separació en l' historia de las provincias, porque *cada provincia te sa historia gloriosa*, y la corrent de nostra unitat qu' ha format esta gran Nació. Aixi, Aragón y Catalunya *solas* conquereixen Italia. Aixi, los pilots an-

dalussos en sas humils carabelas descubriren l' Améica. Així, Galicia *sola* reteix los normands. Així, Asturias *sola* contrarresta lo poder de 'ls romans. Així, Navarra *sola* va vencer á tot un Carles-Magne, Així, Portugal *sol* feu sos maravellosos viatjes á Orient. Fins aquí Castelar. Ara, preguntem nosaltres ;perqué l' eminent orador, no digué las hassanyas qu' había fet Castella? ;No es aquest silenci, una eloqüent prova de condemniació de la política castellana? Lo Sr. Castelar, tenia que dir que Castella tenia la gloria d' haver faltat á lo pactat quan s' uní ab Aragó; tenia que dir que Castella sacrificá al poble en lo cadafalch ahont moriren Bravo, Padilla y Maldonado; tenia que dir que Castella fou lo butxí de Lanuza; tenia que dir que Castella no seguint los consells del Cardenal Cisneros habia portat la decadencia d' Espanya; tenia que dir que Castella habia furtat tots los drets á sas germanas endogalantlas y engrillantlas.

Aixó no ho podia dir lo diputat constituent per rahons d' alta política, com avuy no ho vol dir lo capiscol dels benévols perque sa política va encaminada á centralisar com la dels progressistas.

Creyém se donarán per satisfets los curiosos que 'ns preguntaren d' ahont haviam tret qu' En Castelar hagués predicat lo regionalisme.

BACH DE RODA.

CARTA

A Horaci Flach y Bernat Pescaire

Amichs meus: com á encarregat que soch de enviar las GRALLAS per lo correu eléctrich que surt senmanalment de aquí en direcció al Purgatori á Cussé Pascual, personatge que s' troba actualment en lo referit punt del altre mon, dech dirvos que lo no haber contestat lo tal subjecte á las vostras epístolas insertas en las GRALLAS números 87 y 88, es degut á una molt grave malaltia que he sufert per espay de un mes y mitj, (y de la qual encara estich en convalecencia,) que per poch, (si no es lo metje homeópata

Valdés,) vaig á fer companyia al meu amich y compatriota Cussé al altre barri.

Aquest es lo motiu que m' privá de enviarli los dits senmanaris, los que encara estan en mon poder, y aquest també es lo motiu que no habentlos rebut no ha contestat lo tal Cussé Pascual.

Ara, com que ha passat ja tant de temps no penso enviarlashi y per lo tant no es fácil que contesti.

Del demás tinch la satisfacció de posarvos de manifest que desde avuy, (ja que s' veu ab una mica de forsa.) queda á las vostras ordres per complet vostre amich y S. S. Q. B. V. M.

J. V.

VULL SER CÉLEBRE

Fa molt temps que no dormo y no creyeu que siga per falta de son; no dormo perque bull en mon cervell un pensament gran, piramidal, mes gran que las lleys de Licurgo á Esparta y Numa Pompilio á Roma.

Vull ser célebre, vull ser distingit de mos semblants, no per lo que vulgarment distingeix als homes d' altres homes, la riquesa, sino per una superioritat mes positiva, menos fácil de desapareixer, mes sólida en una paraula.

Per mí lo ser rich no vol dir altre cosa que tenir diners y aixó no deu ésser tan difícil quant veig que la majoria dels homes que 'n tenen, pertencíen á una rassa que 'n Cuvier no ha classificat encare y que no classificará segurament perque allá hont es, 'm sembla que no está per aquets romansos.

Si algú 'm pregunta si jo 'n tinch, li respondré que si y no; tinch lo necessari per viurer, y com que lo únich que 'm fa falta es lo que 'l meu desitj ó fantasía volen, destrueixo aquestas, y 'm quedo l' home mes rich del mon.

La celebritat per aquesta part, donchs, no l' he de buscar com se veu, perque ja la tinch y 'm sobra.

Busquém entre las multiplicadas manifes-

tacions de la vida social, si hi ha alguna cosa per explotar, es á dir que sigan pochs á esplotarla perque avuy fins l' home s' explota á sí mateix, y tiremshi de cap y coll per alcan-sar lo curull de nostre desitj.

Puch ésser célebre si 'm faig capellá, puix estudiant molt y á la *sombra d' un bon arbre*, ab lo temps arribaria á ésser bisbe ó cardenal y quí sab si fins Papa; pero no m' agrada la celebritat aquesta, perque lo goig no correspon al desvetllament del estat, ni als sacrificis que s' han fet per arribarhi.

La tribuna m' agradaria sino que no fa per mi. Una vegada tenia obligació de enrahonar en certa reunió d' amichs y després d' haber estat per espay de tres dias y tres nits estudiant lo que habia de dir, quan va ser á fer lo meu discurs, 'm succehí lo d' aquells có-michs de la llegua que en lloch de dir: «Señor: muerto está, tarde hemos llegado,» va dir l' héroe: «Señor muerto, esta tarde hemos llegado.» A lo que 'l mort l' hi haguera pogut responder «bárbaro,» bé que ja se 'n va encarregar lo públich.

No es aquest lo meu fort; per aquet camí no lograré res.

La medicina ¡ser metje! ja es cosa que m' agrada, sino fos que la celebritat per aquet cantó está en rahó directa dels molts malalts que se 'ls dona patent de mort. Y ben mirat si hem de creurer á una celebritat francesa ('m refereixo á en Moliére) la d' un metje es reflexiva; vull dir, ho es de retop; perque alló de que «es un home que s' está al capsal del llit de un malalt esperant que la naturalesa 'l curi ó que la medicina 'l mati,» farà célebre á la naturalesa, pero no al metje.

Me 'n desdeixo; fora la medicina; á una altre cosa.

Ser jutje... *vade retro*; no, ¡may! legalisá ab la meva firma la mort d' un germá, será tan legal com vulgueu; pero no fa ésser célebre á ningú.

La carrera de las armas (á) la ciencia que ensenya matar la major quantitat d' homes ab la mes petita de temps, ja es bona, ja pot arribarse ab ella á la celebritat, sino que tot buscantla s' exposa un á menjar plom pel cap y pel cap no 's paheix res.

La música, la poesia, la escultura, etc. Ab

aixó ja se sap que á la única celebritat que arriba un home es á la de la miseria y aquesta es bén trista celebritat.

La d' aquell que va rostir lo llart ja es pasada de moda; després que fer una cosa consemblant no faria guerrero. Jo he de buscar la celebritat en altre banda, per altres camins y per novas tasqueras.

Podria ferme célebre fent lo gandul; pero en aquesta part no obtindria lo lloch de preferencia perque ja l' ocupa en Cárles Altadill, aquell que tenia á orgull lo serho.

¿Qué podria fer jo per ésser célebre?... Ah! ja ho he trobat, ja ho sé. 'M suicido y així constituintme segons las fórmulas empleadas en literatura en assassino de mí mateix, encara que la cosa es ja vella, logro lo que desitjo; caich ab estrépit y dat lo sigle en que vivim qui arriba á caurer aixís, logra la celebritat.

Aixó es, lo que busco.

HORACI FLACH.

QUE NO 'T VULL?

Que no 't vull sovint me dius,
y al dirrho, de roig esmaltas
lo cutis fi de tas galtas,
y ab tos ullets me somrius?
Que no 't vull y cada dia
del test que afanyosa regas
la mel bonica m' entregas,
poncella que 'l roser cria!...
Que no 't vull, y quant me 'n vas
de ta casa, cuidadosa,
preguntas ab veu melosa:
«¿fins demá no tornarás?»
Que no 't vull, y si una gota
del fel mon esprit agreja
tens desficis, fins enveja
perque la xarrupo total!...
Que no 't vull... ¡oh, no! l' esglay
arrebassa de ton cor;
mentres t' exalti l' amor,
lo meu no 't mancará may.

N. J. P.

NOVAS

Lo folleto titolat *Ligeras reflexiones al discurso del Sr. Nuñez de Arce* firmat per Un catalan que sortí de la imprenta dels successors de Rivadeneyra de Madrid, ha resultat esser degut á don Joan Sanllehi, fill de l'afamat metje homeópata de Barcelona. En veritat val la pena de llegirlo per l'acert ab que apoya sas contundents rahons en defensa de Catalunya.

De lo «Butlletí» del Centre Catalá de Tarrassa:

S' está publicant ab molt éxit en aquesta Ciutat la «Historia de Tarrasa, Estudio crítico-histórico, religioso, militar, industrial y político de la antigua Egara y de la moderna Ciudad desde antes de J. C. hasta nuestros días,» escrita per nostre redactor, lo conegut escriptor don Joseph Ventalló y Vintró.

A la llarga llista dels Centres catalanistas, prompte hi afagirem 'ls de dos importants poblacions del Principat. A mes donchs dels Centres catalans de Barcelona, de San Martí de Provencals, de Reus, de Tarrassa, de San Sarduní de Noya, de Sabadell, del Masnou, de Igualada, de Portbou y del Vendrell, tindrem los de Malgrat y Montblanch.

També fan gestions per organisarse en Centre, 'ls catalanistas de Sans, los de la castallenisada Lleyda y los regionalistas de Valencia.

La premsa regionalista de Catalunya s' ha ocupat ab motiu del article de Mossen Collell *Figas Frescas* que molts dels periódichs que com nosaltres pensan copian íntrego. Per nostra part y tenint en compte que podem disposar de poch espay sols copiaren la següent ratllas:

«Lo *delenda Carthago* dels unitaristas es principalment la mort de las lleygislacions forals; no 'ns cal, donchs, repetir quin ha de ser lo *delenda Carthago* del regionalisme. Lo po-

ble sol dir que no anirém be, fins que tots anem ab la fexina al coll cap á Madrid. Lo poble pensa be y s' expresa mal. Anirém be, quan á Madrid no hi haguem d' anar mes que per lo purament necessari al manteniment de la unitat nacional y per l' armonía de totas las regions; quan no sia 'l pensament nacional lo pensament de Madrid que casi be sempre pensa mal; quan l' emicicle del Congrés dexe de ser la primera plassa de Toros del Regne, ahont se capeja al sentit comú, y s' hi atormenta la moral pública y s' hi arrastra l' honor nacional en eixos interminables debats polítichs que 'ns haurian de fer pujar la vergonya á las galtas, ja que no 'ns hi puja la calorada d' una indignació viril; quan, finalment, la sort de Catalunya, sia en l' ordre económic, sia en l' ordre mes elevat de las institucions jurídicas, no dependesca de la meytat mes hú dels diputats d' un Parlament que, dat son actual organisme, no representa ni pot representar la Nació, no mes que per una ficció de dret insostenible devant de la sana rahó y de las tradicions del govern representatiu á Espanya.

Bo es que hage anat á Madrid un triat y honorable estol de juriconsults catalans á fer una brillant defensa de las nostras institucions; merexedors son del mes coral aplauso; mes no n' hi ha prou de tenir rahó, lo que convé es férsela valdre.

Y aquí está 'l *quid* del moviment regionalista»

S' está treballant en Barcelona la próxima fundació d' una escola catalana destinada á las primeras lletras.

Per aquí hem de comensar si volem que 'l catalanisme obre ab bases sólidas y constituhesca una forsa insuperable.

PIFIAS

Nos consta que la Societat catalanista *Rat-Penat*, danará una funció en lo próxim Mars, la que á jutjar per lo que se 'ns ha dit será

una verdadera festa que honrarà á la colonia Catalana.

Quan sapiguem mes, donarem mes detalls.

Los Srs. F. Matarrondona y Joseph Baitx, han sigut elegits respectivament Director y Subdirector del cos dramatic de la catalanista *Rat-Penat*.

Nostres felicitacions á tan distingits catalans.

Nostre apreciable paysá En Daniel Banquells, completament restablert de sa malaltia, surt avuy en direcció á Buenos Aires.

Que torni prompte en nostra societat, lo simpátich artista, es nostre desitj

Á l' hora d' entrar en prempsa nostre senmanari, 'ns arriba la desagradable nova d' haberse donat la mort lo jove Francesch Raspall y Sunyol, pilotí de la pollacra goleta Marcelina. No se sab quin movil l' ha induhit á pendrer tal determinació á una edat que tot l' hi somreia.

Pau en sa tomba!

Cantars

De gessamins y rosas
una garlanda,
vaig ferne per ton front
ton front de nacar.

Deu sab si un dia,
com sas flors ta puresa
veuré marcida.

De amor pur y constancia
paraula un dia
fells, me vares dar-me
fells, ma ditxa
Mes tas promesas
veig que 'l vent lluny las llen-sa
com fullas secas.

J. RIBAS MAS.

VUYTS Y NOUS

Observació.—Quant la gent veu una dona á qui son marit l' hi es infiel, esclama:—¡Quin marit mes *bruto!* Quant la gent veu una home á qui sa muller l' hi es infiel, esclama també. —¡Quin marit mes *bruto!*
Sempre lo *bruto* es lo marit.

—¿Veus aquella mosca que 's passeija per damunt de la taula? deya un curial á un altre company curt de vista.

—Lo que es veurerla, no la veig; pero la sento caminar.

Anunci en un periódich

Fulano de tal que viu en tal part número tants comprá ahir en una tenda una arroba de sucre. Al arribar á casa seva y reconeixerla va trobar que contenía tres lliuras de terra. Si en lo terme d' un dia no reb la cantitat de sucre que li falta, publicarà las senyas de la tenda y lo nom de son duenyo.

Resultat: Rebrer l' anunciament al dia següent, 96 lliuras de sucre remesas per trenta dos tenders.

Un borratxo deya un dia:

—Ves si es estrany; tant que hi begut, y tot justament l' últim trago es el que m' ha fet mal.

TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

Lo *duas prima* pel nas,
lo *prima-dos* per la boca;
si lo teu cervell hi toca
en tot fruita trobarás

Tersa tot que té 'l del *hu*
 es una *tot* molt bufona,
 —¿Es de *primera-segona*
 —No, si avuy no 'n té ningú.

Ahir á la *prima inversa*,
 de la Sila 'l *dos jirat*
 volguentne jo fer la crítica,
 ab lo colzer, vaig tombar
 lo *tot* damunt de la taula,
 ab tal sort, que vaig tacar
 lo tapete blau y quatre
 cadires d' allá al voltant.

En *hu, hu hu* qu' en un *hu*
hu-dos jirada
 de fer com ara faig
 eixa xarada
 se li puga dir ab rahó
 no estas *segona*;
 lo *tot* es de cartró ó fusta...
 pensa una estona.

ESTAPERET.

LOGOGRIFICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Una planta.
- 5 6 7 8 8 8—Lo de sempre.
- 3 2 1 7 8 9—Un arbre.
- 3 4 1 7—Tots ne tenim.
- 1 2 3 4—Una ciutat célebre.
- 4 3 2 1—Lo que mes víctimas ha causats
- 3 2 1 4—Una fruita. (al mon·)
- 3 2 1 2—Un home.
- 1 7—Nota musical.

CAP CIGRANY.

Han enviat solucions los ciutadants següents:

Totas: Estaperet y Un Talós.
 Las 1; 2 y 5 Ningú y un Promés.
 La 6 Cap y Pota y Pere Pí.

Solucions á lo insertat en lo número anterior.

- 1—Es-ca-yo-la.
- 2—Má-qui-na.
- 3—Ca-di-ra.
- 4—Poll-Llop.
- 5— R E U S
 E U R A
 U R A L
 S A L A
- 7—Montserrat.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR DE LA GRALLA.

- Camallhent—¿Y aquells problemas?
- Ribas Mas—Veurém d' insertar lo que 'ns envía.
- Pas Plus—Bueno home no s' enfadi ja l' hi posarém.
- Estaperet—Vosté si que 's un trunfo; fer xaradas y ballar per vosté es tot hu.
- Ram—Mat—Buenos Aires—Hi anirá lo sonet.
- Pau de las Ansias—No passi ansia, tot hi anirá. Lo d' aquesta senmana es molt tonto.
- Cap-Cigrany—Hi anirá tot.
- Un Tranquil, Un Gandul, Andalus del Clot y Riva^l de l' Altadill; lo de sempre: carbassa.

P. A. C. SANXELLS
 ARQUITECTE
y professor de dibuix lineal, lavat y topogràfich

Projectes d' edificis públics y particulars,
 aixecament de planos,
 divisions de propietats, peritajes y tassacions.

Carrer Egido 130º